

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ΤΡΙΤΟ ΤΜΗΜΑ)
ΤΗΣ 9ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1984¹

**Robert Adam και άλλοι
κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**

«Υπάλληλοι — προαγωγές»

Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 80 έως 83/81 και 182 έως 185/82

Περίληψη

Πράξεις των οργάνων — Εσωτερική οδηγία — Κανόνας συμπεριφοράς που υποδεικνύει την πρακτική της διοίκησης — Νομική ισχύς έναντι της διοίκησης

(Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 5, παράγραφος 3)

Σύμφωνα βέβαια με πάγια νομολογία, μια εσωτερική οδηγία ή ένα μέτρο εσωτερικής φύσης δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως κανόνας δικαίου τον οποίο οφείλει να τηρεί η διοίκηση σε κάθε περίπτωση, η εσωτερική οδηγία όμως ή το μέτρο εσωτερικής φύσης περιέχουν κανόνα συμπερι-

φοράς που υποδεικνύει την ακολουθητέα τακτική, από τον οποίο η διοίκηση δεν μπορεί να παρεκκλίνει χωρίς να προσδιορίσει τους λόγους που την οδηγούν στην παρέκκλιση γιατί αλλιώς παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχείρισης.

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 80 έως 83/81 και 182 έως 185/82,

ROBERT ADAM, ÉMILE DE BLUST, PAUL DE WINDT και JEAN-CLAUDE GODAERT, επιστημονικοί υπάλληλοι στο Κοινό Κέντρο Ερευνών της Ispra, εκπροσωπούμενοι από τον Marcel Slusny, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Mario Tramontana, 43, rue des Glacis,

προσφεύγοντες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Jean-Pierre Delahousse, κύριο νομικό σύμβουλο, και τον Daniel Jacob, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Manfred Beschel, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, κτίριο Jean Monnet, Plateau du Kirchberg,

καθής,

¹ — Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

που έχουν ως αντικείμενο την ακύρωση, αφενός μεν, της απόφασης της 9ης Ιουνίου 1980 με την οποία η επιτροπή ad hoc, επιφορτισμένη να κρίνει την ικανότητα επιστημονικών και τεχνικών υπαλλήλων κατηγορίας Β να ασκήσουν καθήκοντα κατηγορίας Α, δεν περιέλαβε τους προσφεύγοντες στον πίνακα επιτυχόντων, αφετέρου δε, την ακύρωση της απόφασης της 24ης Σεπτεμβρίου 1981 με την οποία η Επιτροπή υιοθέτησε την απόφαση της επιτροπής ad hoc να συμπεριλάβει τους προσφεύγοντες στον πίνακα επιτυχόντων, χωρίς εντούτοις να προσδιορίσει τον τομέα ειδίκευσής τους όπως προβλέπεται στο άρθρο ΙΙΙ, παράγραφος 2, εδάφιο ε, των Διαδικαστικών Κανόνων που θέσπισε η Επιτροπή στις 17 Νοεμβρίου 1978 (Διοικητικές Πληροφορίες αριθ. 220, της 20. 12. 1978),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

συγκείμενο από τους Κ. Κακούρη, πρόεδρο τμήματος, U. Everling και Y. Galmot, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Sir Gordon Slynn
γραμματέας: D. Louterman, υπάλληλος διοικήσεως

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης, η εξέλιξη της διαδικασίας, καθώς και τα αιτήματα, οι λόγοι και τα επιχειρήματα των διαδίκων συνοψίζονται ως εξής:

Ι — Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

1. Εφαρμοστές διατάξεις

Κατά το άρθρο 45, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των

υπαλλήλων «η μετάβαση υπαλλήλου από κλάδο ή κατηγορία σε άλλο κλάδο ή ανώτερη κατηγορία δύναται να γίνει μόνο μετά από διαγωνισμό».

Ο περιορισμός αυτός όμως δεν ισχύει βάσει του άρθρου 98, δεύτερη παράγραφος, του Κανονισμού για τους «υπαλλήλους του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου των Κοινοτήτων».

Έτσι, ελλείψει διαγωνισμού, η Επιτροπή μερίμνησε για τη θέσπιση ενός συστήματος που να επιτρέπει την εκτίμηση της ικα-

νότητας επιστημονικών και τεχνικών υπαλλήλων κατηγορίας Β να ασκήσουν καθήκοντα που εμπίπτουν στην κατηγορία Α, προκειμένου να τους επιτραπεί η πρόσβαση στην κατηγορία αυτή. Για το σκοπό αυτό η Επιτροπή δημοσίευσε στις «Διοικητικές Πληροφορίες» της 20ής Δεκεμβρίου 1978 έγγραφο υπό τον τίτλο «Διαδικαστικοί Κανόνες που προηγούνται των αποφάσεων αλλαγής κατηγορίας από Β προς Α για τους υπαλλήλους του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου».

Το άρθρο ΙΙΙ των κανόνων αυτών προβλέπει ότι μια «επιτροπή ad hoc», της οποίας τα μέλη ορίζονται από την Επιτροπή, εξετάζει τις υποψηφιότητες σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στην παράγραφο 2, εδάφια α έως δ, της διάταξης αυτής. Η διαδικασία αυτή περιλαμβάνει την εξέταση ενός φακέλου υποψηφιότητας, η οποία ενδεχομένως συμπληρώνεται με συνέντευξη με τον ενδιαφερόμενο, καθώς και την εξέταση μιας εργασίας που έχει συντάξει ο υποψήφιος επί επιστημονικού ή τεχνικού θέματος που έχει ορίσει η επιτροπή.

Κατά το άρθρο ΙΙΙ, παράγραφος 2, εδάφιο ε:

«μετά το πέρας των εργασιών της, η επιτροπή υποβάλλει στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή αιτιολογημένη έκθεση μαζί με τον πίνακα υποψηφίων που έχουν κριθεί ικανοί να ασκήσουν καθήκοντα κατηγορίας Α, προσδιορίζοντας τον ή τους τομείς ειδικευσης κάθε υποψηφίου. Οι διορισμοί θα αποφασίζονται στη συνέχεια από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή με γνώμονα τις ανάγκες της υπηρεσίας και τις δυνατότητες του προϋπολογισμού».

2. Γένεση και εξέλιξη της διαφοράς

Οι Adam, De Blust, De Windt και Godaert, οι οποίοι είχαν υποβάλει τις υποψηφιότητές τους εντός της προθεσμίας που ορίζει το άρθρο ΙV των Διαδικαστικών Κανόνων ειδοποιήθηκαν στις 9 Ιουνίου

1980 από τη Γενική Διεύθυνση Διοίκησης και Προσωπικού ότι μετά από εξέταση των αντίστοιχων προσόντων των υποψηφίων, η επιτροπή ad hoc «έκρινε ότι δεν είναι σε θέση να περιλάβει» τα ονόματά τους στον πίνακα επιτυχόντων.

Στις 8 Σεπτεμβρίου 1980 κάθε ενδιαφερόμενος υπέβαλε ένσταση, υπό την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων, κατά της απόφασης αυτής, στη συνέχεια δε άσκησαν προσφυγή κατά της σιωπηρής απόρριψης της ένστασης αυτής, προσφυγές οι οποίες εγγράφηκαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 10 Απριλίου του 1981, αντίστοιχα, υπό τους αριθμούς 80/81, 81/81, 82/81 και 83/81.

Με έγγραφο της 17ης Μαρτίου και 28ης Απριλίου 1981 ο Ο'Kennedy, αρμόδιο για θέματα προσωπικού μέλος της Επιτροπής, γνωστοποίησε στους ενδιαφερόμενους ότι μετά από την ένστασή τους η Επιτροπή αποφάσισε η επιτροπή ad hoc να επιληφθεί εκ νέου των περιπτώσεων τους και των περιπτώσεων άλλων υπαλλήλων.

Με Διάταξη της 30ής Ιουνίου 1981 οι τέσσερις αυτές υποθέσεις ενώθηκαν προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής απόφασης.

Κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής, ο πρόεδρος του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) αποφάσισε στις 9 Ιουλίου 1981 να αναβάλει επ' αόριστον την εξέλιξη της διαδικασίας επί των τεσσάρων αυτών υποθέσεων.

Στις 24 Σεπτεμβρίου 1981 ο Morel, γενικός διευθυντής προσωπικού και διοίκησης, ανακοίνωσε στους ενδιαφερομένους ότι μετά από τη συνεδρίαση της 30ής Ιουλίου του ίδιου έτους η επιτροπή ad hoc έκρινε ότι οι προσφεύγοντες ήταν ικανοί αλλαγής κατηγορίας, δεν ήταν όμως σε θέση να προσδιορίσει τους τομείς ειδικευσης στους οποίους οι ενδιαφερόμενοι θα μπορούσαν «να ασκήσουν προς το παρόν επιστημο-

νικά και τεχνικά καθήκοντα κατηγορίας Α στο επίπεδο γνώσεων που απαιτούν οι υπηρεσίες της Επιτροπής». Τα ονόματά τους δέδαια θα ανακοινώνονταν στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή και θα δημοσιεύονταν στις Διοικητικές Πληροφορίες (Διοικητικές Πληροφορίες αριθ. 339, της 16. 10. 1981).

Στις 17 Δεκεμβρίου 1981 οι ενδιαφερόμενοι υπέβαλαν ένσταση κατά της υπό κρίση απόφασης της 24ης Σεπτεμβρίου του ιδίου έτους, στο μέτρο που δεν προσδιόρισε κανέναν τομέα ειδίκευσης και δεν παρέσχε καμιά ένδειξη όσον αφορά την ένταξή τους στον πίνακα προτιμήσεως και στις 23 Ιουλίου 1982 άσκησαν προσφυγές κατά της σιωπηρής απόρριψης της ένστασης αυτής οι οποίες εγγράφηκαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου, αντίστοιχα, υπό τους αριθμούς, 182/82, 183/82, 184/82 και 185/82.

Με έγγραφο της 29ης Ιουλίου 1982, ο Burke, αρμόδιος για θέματα προσωπικού, μέλος της Επιτροπής, απέρριψε τις ενστάσεις που είχαν υποβάλει στις 17 Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους.

Λόγω της μεταβολής που επήλθε στη σύνθεσή του, το Δικαστήριο αποφάσισε να αναθέσει την εκδίκαση των υποθέσεων αυτών στο τρίτο τμήμα. Με Διάταξη της 26ης Οκτωβρίου 1982, οι τέσσερις αυτές αποφάσεις ενώθηκαν προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής απόφασης.

Με Διάταξη της 5ης Μαΐου 1983, οι δυο σειρές αποφάσεων, 80 έως 83/81 και 182 έως 185/82, ενώθηκαν προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής απόφασης.

Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), σύμφωνα με το άρθρο 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου και 45 του κανονισμού διαδικασίας, αποφάσισε να διεξαγάγει αποδείξεις.

Με έγγραφο της 29ης Μαρτίου 1984 ο γραμματέας του Δικαστηρίου κάλεσε την Επιτροπή να προσκομίσει πριν από τις 20 Απριλίου 1984:

- α) τις Διοικητικές Πληροφορίες αριθ. 281, της 10ης Ιουνίου 1980, των οποίων απόσπασμα μόνον έχει επισυνάψει ο προσφεύγων στο υπόμνημα απατήσεις και οι οποίες περιέχουν τον πίνακα επιτυχόντων που είχε συντάξει αρχικά η επιτροπή ad hoc·
- β) τις Διοικητικές Πληροφορίες αριθ. 339, της 16ης Οκτωβρίου 1981, οι οποίες περιέχουν την προσθήκη (addendum) στον προηγούμενο πίνακα επιτυχόντων·
- γ) τον κατάλογο των υπαλλήλων που περιλαμβάνονται στον εν λόγω πίνακα επιτυχόντων και οι οποίοι έχουν προαχθεί από τις 10 Ιουνίου 1980 στην κατηγορία Α.

Η Επιτροπή προσκόμισε τα στοιχεία αυτά στις 18 Απριλίου 1984. Από τα έγγραφα που έχουν προσκομισθεί προκύπτει ότι από τους 9 υπαλλήλους — οι οποίοι προστέθηκαν με το addendum που δημοσιεύτηκε στις Διοικητικές Πληροφορίες αριθ. 339, της 16ης Οκτωβρίου 1981, στον πίνακα των υπαλλήλων ικανών για μετάβαση από την κατηγορία Β στην κατηγορία Α ο οποίος είχε δημοσιευτεί στις Διοικητικές Πληροφορίες αριθ. 281 της 10ης Ιουνίου 1980 — δυό υπάλληλοι προάχθηκαν, δηλαδή οι Willy Lycke και Emile De Blust την 1η Ιανουαρίου 1982 και 1η Ιανουαρίου 1984, αντίστοιχα.

Λόγω της προαγωγής του ο De Blust, με έγγραφο της 23 Μαΐου 1984, παραιτήθηκε από την προσφυγή που είχε ασκήσει στο πλαίσιο της υπόθεσης 183/82. Ο ενδιαφερόμενος δεν παραιτείται εντούτοις από τα αιτήματα της προσφυγής του που φέρει τον αριθμό 81/81.

II — Αιτήματα των διαδικών

1) Με τις προσφυγές που άσκησαν στο πλαίσιο των υποθέσεων 80 έως 83/81 οι *προσφεύγοντες* ζητούν από το Δικαστήριο:

1. να κρίνει άκυρη και ανίσχυρη την απόφαση τις επιτροπής ad hoc να μην περιλάβει τους προσφεύγοντες στον πίνακα επιτυχόντων των υπαλλήλων κατόχων πανεπιστημιακού πτυχίου·
2. να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Η *Επιτροπή* ζητεί από το Δικαστήριο: να κρίνει ότι οι πράξεις που αποτελούν αντικείμενο προσφυγών στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 80 έως 83/81 ανακλήθηκαν στις 30 Ιουλίου 1981 και επομένως παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επ' αυτών.

2) Με τις προσφυγές που άσκησαν στο πλαίσιο των υποθέσεων 182 έως 185/82 οι *προσφεύγοντες* ζητούν από το Δικαστήριο:

1. να ενώσει ως συναφείς τις εν λόγω προσφυγές με τις προσφυγές που έχουν ασκηθεί στο πλαίσιο των υποθέσεων 80 έως 83/81·
2. να κρίνει άκυρη και ανίσχυρη, στο μέτρο που η απόφαση αυτή προκαλεί βλάβη στον προσφεύγοντα, την απόφαση που περιέχεται στο έγγραφο της 24ης Σεπτεμβρίου 1981, σύμφωνα με την οποία η επιτροπή ad hoc δεν ήταν σε θέση να προσδιορίσει τον τομέα ειδίκευσης στον οποίο οι προσφεύγοντες θα μπορούσαν προς το παρόν να ασκήσουν επιστημονικά ή τεχνικά καθήκοντα κατηγορίας Α στο επίπεδο γνώσεων που απαιτούν οι υπηρεσίες της Επιτροπής·
3. να κρίνει άκυρη και ανίσχυρη την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής που περιέχεται στο ίδιο έγγραφο της 24ης Σεπτεμβρίου 1981 και με την οποία υιοθέτησε την απόφαση της επιτροπής ad hoc·
4. να κρίνει άκυρες και ανίσχυρες τις αποφάσεις τόσο της επιτροπής ad hoc όσο και της αρμόδιας για τους διορισμούς

αρχής, με τις οποίες οι προσφεύγοντες περιλήφθηκαν σε έναν πίνακα χωρίς να σημειώνεται αν ο πίνακας αυτός έπρεπε να ενσωματωθεί στον πρώτο πίνακα που είχε δημοσιευτεί στις Διοικητικές Πληροφορίες 281 της 10ης Ιουνίου 1980·

5. να κρίνει άκυρες και ανίσχυρες όλες τις προαγωγές από Β προς Α που μεσολάβησαν από τις 10 Ιουνίου 1980 όσον αφορά τους υπαλλήλους του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου του Κοινού Κέντρου Ερευνών·
6. να καταδικάσει της καθής στα δικαστικά έξοδα.

Η *Επιτροπή* ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να απορρίψει τις προσφυγές ως αβάσιμες·
2. να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

III — Λόγοι και επιχειρήματα των διαδικών

A — *Επί των υποθέσεων 80 έως 83/81*

Επί του πρώτου λόγου

Ο πρώτος λόγος στηρίζεται στην αναρμοδιότητα της αρχής που γνωστοποίησε στους ενδιαφερομένους την υπό κρίση απόφαση της 9ης Ιουνίου 1980.

Οι *προσφεύγοντες* υποστηρίζουν ότι η επιτροπή ad hoc δεν αποτελεί παρά επικουρικό όργανο επιφορτισμένο με την κατάρτιση των πινάκων επιτυχίας βάσει των οποίων η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή αποφασίζει τις προαγωγές υπαλλήλων κατηγορίας Β προς την κατηγορία Α.

Επί του δεύτερου λόγου

Ο δεύτερος λόγος στηρίζεται στο ότι η επιτροπή ad hoc έχει υπερβεί τις εξουσίες της.

Οι *προσφεύγοντες* υποστηρίζουν, επί του σημείου αυτού, ότι η επιτροπή ad hoc, αφενός μεν, ζήτησε την υποβολή γραπτής

εργασίας ενώ οι διατάξεις των «διαδικαστικών κανόνων» προβλέπουν αυτό μόνο για τους υπαλλήλους που δεν κατέχουν πανεπιστημιακό δίπλωμα, αφετέρου δε, διαφοροποίησε το αντικείμενο της σύνταξης που προβλέπουν οι διατάξεις αυτές και η οποία αποβλέπει στο να προσδιοριστεί ο τομέας ειδίκευσης των υποψηφίων και όχι να καθορίσει τα προσόντα του καθενός, όπως θα έκανε η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή στην περίπτωση του άρθρου 45, παράγραφος 1, του Κανονισμού ή μια εξεταστική επιτροπή διαγωνισμού.

Η *Επιτροπή* υποστηρίζει ότι καθόσον η επιτροπή ad hoc επανεξέτασε την κατάσταση των ενδιαφερομένων και τους γνωστοποιήθηκε το αποτέλεσμα της σύσκεψης της 24ης Σεπτεμβρίου 1981 και καθόσον, συνεπώς, μετά από αίτηση της Επιτροπής, ανακλήθηκαν οι πράξεις που προσβάλλουν οι προσφεύγοντες, δεν συντρέχει πλέον λόγος να συζητείται το κύρος τους.

B — Επί των υποθέσεων 182 έως 185/82

Επί του πρώτου λόγου

Ο πρώτος λόγος στηρίζεται στο ότι η επιτροπή ad hoc παρέβη την υποχρέωση, που υπέχει βάσει του άρθρου III, παράγραφος 2, εδάφια δ και ε, των διαδικαστικών κανόνων, να κρίνει και να προσδιορίσει τον τομέα ειδίκευσης των υποψηφίων που αναφέρονται στον πίνακα επιτυχόντων.

Κατά τους *προσφεύγοντες*, από τις πιο πάνω διατάξεις προκύπτει ότι καθήκον της επιτροπής ad hoc είναι να προσδιορίσει τον τομέα ειδίκευσης των ενδιαφερομένων και όχι το επίπεδο γνώσεών τους το οποίο εμφανίζεται από τα διπλώματα που έχει λάβει ο καθένας στο κράτος μέλος του. Το γεγονός ότι οι διαδικαστικοί κανόνες έχουν προβλέψει στο άρθρο I, εδάφιο γ, διαφορετική διαδικασία «ανάλογα με το αν οι υποψήφιοι είναι κάτοχοι ή όχι πανε-

πιστημιακού πτυχίου», αποδεικνύει ότι η Επιτροπή επαφίεται στις ακαδημαϊκές αρχές των κρατών μελών.

Οι προσφεύγοντες θεωρούν ότι αντίθετα προς τους ισχυρισμούς της Επιτροπής, ο ουσιώδης στόχος του συστήματος δεν είναι να επιτρέψει τη μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία υπαλλήλων μη κατόχων πανεπιστημιακών τίτλων. Χωρίς εντούτοις να θέλουν να εκφράσουν άποψη επί του ζητήματος αν κάθε υπάλληλος κάτοχος πανεπιστημιακού πτυχίου έπρεπε να περιληφθεί αυτοδικαίως στον πίνακα επιτυχόντων για άσκηση καθηκόντων κατηγορίας Α, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι στο μέτρο που η επιτροπή ad hoc τους περιέλαβε στον πίνακα αυτό, είχε την υποχρέωση να τηρήσει το σύνολο των διαδικαστικών κανόνων προσδιορίζοντας τον τομέα ειδίκευσής τους. Η επιτροπή ad hoc, παραλείποντας τη διευκρίνιση αυτή, κατέστησε την προαγωγή τους αν όχι αδύνατη, τουλάχιστον δυσχερέστερη, καθόσον ο προσδιορισμός του τομέα ειδίκευσης δεν αποτελούσε απλό τυπικό στοιχείο αλλά ανάγκη διότι παρείχε τη δυνατότητα στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή να αποκλείσει τους υπαλλήλους των οποίων οι γνώσεις δεν παρουσιάζουν κανένα ενδιαφέρον για το Κοινό Κέντρο Ερευνών στην παρούσα φάση της ανάπτυξής του.

Οι προσφεύγοντες παρατηρούν επί του σημείου αυτού ότι στον πίνακα που καταρτίστηκε στις 31 Ιουλίου 1981 η επιτροπή ad hoc περιορίστηκε να υποδείξει ως τομέα ειδίκευσης τον κλάδο, το τμήμα ή την ομάδα όπου εργάζονταν πράγματι οι επιλεγέντες υποψήφιοι. Συνεπώς η επιτροπή ad hoc θα μπορούσε να είχε ενεργήσει κατά τον ίδιο τρόπο και για τους προσφεύγοντες.

Κατά την *Επιτροπή*, τόσο από τους στόχους όσο και από τη διατύπωση των διαδικαστικών κανόνων προκύπτει ότι η επιτροπή ad hoc διαθέτει διακριτική ευχέρεια.

Το προοίμιο των «διαδικαστικών κανόνων» προβλέπει πράγματι ότι:

«Οι διατάξεις που ακολουθούν αποδίδουν στη θέσπιση ενός συστήματος που να επιτρέπει να εκτιμάται η ικανότητα επιστημονικών ή τεχνικών υπαλλήλων κατηγορίας Β να ασκήσουν καθήκοντα που ανήκουν στην κατηγορία Α . . . και συνεπώς να τους παρασχεθεί η δυνατότητα πρόσβασης στην κατηγορία αυτή.»

Ο στόχος αυτός που ισχύει για κάθε υποψήφιο για μετάβαση στην κατηγορία Α, είτε είναι είτε δεν είναι κάτοχος πανεπιστημιακού πτυχίου, προϋποθέτει κατ' ανάγκη ότι η επιτροπή ad hoc εξετάζει κατά πόσο ο υποψήφιος είναι ικανός να ασκήσει καθήκοντα επιπέδου κατηγορίας Α σε συγκεκριμένο τομέα. Το άρθρο ΙΙΙ, παράγραφος 2, εδάφιο δ, των διαδικαστικών κανόνων προβλέπει άλλωστε συνέντευξη με τους υποψηφίους που κατέχουν πανεπιστημιακό πτυχίο προκειμένου η επιτροπή ad hoc να μπορέσει «να εκτιμήσει» τους τομείς ειδικότητάς τους.

Κατά την άποψη της Επιτροπής παρουσιάζει ενδιαφέρον η παρατήρηση επί του σημείου αυτού ότι οι διαδικαστικοί κανόνες που ενέκρινε η Επιτροπή στις 3 Ιουνίου 1983 αναφέρουν ότι οι υποψήφιοι κάτοχοι πανεπιστημιακού ή εξομοιούμενου πτυχίου:

«Θα μπορούν να κριθούν ικανοί αλλαγής κατηγορίας μετά από εξέταση του πτυχίου και συνέντευξη με την επιτροπή προκειμένου να κρίνει το επίπεδο και τον τομέα ειδίκευσης» (Διοικητικές Πληροφορίες αριθ. 409, της 24. 6. 1983, ιδίως σσ. 35 έως 38).

Αν η αναφορά του τομέα ειδίκευσης, όπως τονίζουν οι προσφεύγοντες, δεν συνιστά απλό τυπικό στοιχείο, έπεται ότι η επιτροπή ad hoc δεν μπορεί να αναφέρει απλώς ως τομέα ειδίκευσης τον τομέα στον οποίο απασχολούνται οι ενδιαφερόμενοι.

Η διατύπωση των διαδικαστικών κανόνων επιβεβαιώνει την εξουσία εκτίμησης της επιτροπής ad hoc. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι για τη σύνταξη του πίνακα επιτυχόντων η επιτροπή ad hoc πρέπει να λάβει υπόψη αφενός μεν το γεγονός ότι δυνάμει του άρθρου Ι, εδάφιο α «οι αποφάσεις για αλλαγή από κατηγορία Β σε Α έχουν εξαιρετικό χαρακτήρα στην κανονική εξέλιξη της σταδιοδρομίας ενός υπαλλήλου . . .», αφετέρου δε, σύμφωνα με το εδάφιο δ του ίδιου άρθρου, να λάβει υπόψη «τις προσβλεπόμενες δυνατότητες του προϋπολογισμού».

Σε περίπτωση επομένως που ο προϋπολογισμός επιβάλλει περιορισμούς, η στάση που υιοθετούν οι προσφεύγοντες θα εξανέμιζε την εξουσία εκτίμησης της επιτροπής ad hoc αν αναγνωριστεί απόλυτη προτεραιότητα στους υπαλλήλους κατόχους πανεπιστημιακών πτυχίων. Η άποψη αυτή θα ερχόταν σε αντίθεση με το στόχο του συνόλου του συστήματος το οποίο αποσκοπεί κατά κύριο λόγο να καταστήσει δυνατή τη μετάβαση σε ανώτερη κατηγορία των υπαλλήλων κατηγορίας Β οι οποίοι, παρόλο που δεν κατέχουν πανεπιστημιακούς τίτλους, μπορούν εντούτοις να παρουσιάσουν επαγγελματική πείρα επιπέδου κατηγορίας Α.

Η Επιτροπή φρονεί επίσης ότι η επιτροπή ad hoc, εγγράφοντας τους προσφεύγοντες στον πίνακα επιτυχόντων χωρίς να σημειώνεται ο τομέας ειδίκευσής τους, δεν παρέδωκε τις διατάξεις των διαδικαστικών κανόνων και συνεπώς ο πρώτος λόγος δεν είναι βάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου

Ο δεύτερος λόγος στηρίζεται στο ότι η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δεν επανόρθωσε τις πλημμέλειες ή παραλείψεις της επιτροπής ad hoc και δέχθηκε να δημοσιεύσει τον πίνακα επιτυχόντων στον

οποίο περιλαμβάνονται οι προσφεύγοντες χωρίς να αναφέρεται ο τομέας ειδίκευσης του καθενός.

Οι *προσφεύγοντες* υποστηρίζουν, πρώτον, ότι στο μέτρο που η επιτροπή ad hoc δεν έχει τηρήσει τους διαδικαστικούς κανόνες, η Επιτροπή είχε την υποχρέωση να προβεί στις ενδεικνυόμενες διορθώσεις.

Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ακολουθώντας ότι δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτή η άποψη της Επιτροπής σύμφωνα με την οποία το γεγονός ότι δεν έχει προσδιοριστεί ο τομέας ειδίκευσης των ενδιαφερομένων δεν μπορεί να τους προκαλέσει βλάβη εφόσον οι διορισμοί αποφασίζονται από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή «ανάλογα με τις ανάγκες της υπηρεσίας και τις δυνατότητες του προϋπολογισμού». Η ίδια η Επιτροπή δήλωσε ότι διενεργεί προαγωγές βάσει του πίνακα επιτυχόντων. Έχει συνεπώς την υποχρέωση να μεριμνά να έχει στη διάθεσή της στοιχεία πλήρη και ανάλογα για κάθε υποψήφιο έτσι ώστε να τηρείται η ισότητα των ευκαιριών που τους παρέχεται.

Η *Επιτροπή* φρονεί ότι η επιτροπή ad hoc τηρήσε τους διαδικαστικούς κανόνες και συνεπώς περιίττε να διορθώσει τον πίνακα επιτυχόντων. Κατά την Επιτροπή, ο προσδιορισμός του τομέα ειδίκευσης δεν αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής διότι προβαίνει σε διορισμούς ανάλογα με τις ανάγκες της υπηρεσίας και τις δυνατότητες του προϋπολογισμού. Η Επιτροπή προσθέτει ότι στο μέτρο που οι τομείς ειδίκευσης ορίζονται με αρκετή ευρύτητα, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή αποφαίνεται με γνώμονα τα παραπάνω κριτήρια και βάσει του προσωπικού φακέλου του ενδιαφερομένου όπου περιέχεται το σύνολο των στοιχείων που αφορούν την εκπαίδευσή του και την επαγγελματική του πείρα.

Επί του τρίτου λόγου

Ο τρίτος λόγος στηρίζεται στο ότι η επιτροπή ad hoc και/ή η αρμόδια για τους διο-

ρισμούς αρχή έχουν/έχει συντάξει τον «πίνακα υπαλλήλων κατηγορίας Β για τους οποίους μπορεί να ληφθεί απόφαση για αλλαγή κατηγορίας» χωρίς να σημειώνεται αν οι προσφεύγοντες περιλαμβάνονται «στην πρώτη ομάδα και μάλιστα με αναδρομική ισχύ».

Κατά τους *προσφεύγοντες*, στην Επιτροπή αναπόκειται να μεριμνά, χωρίς για το λόγο αυτό να θίγει την επιστημονική ανεξαρτησία της επιτροπής ad hoc, για το αν η επιτροπή αυτή εκτελεί τα καθήκοντά της άπταιστα, σύμφωνα με το άρθρο ΙΙΙ των διαδικαστικών κανόνων, προκειμένου να έχει στη διάθεσή της το σύνολο των αναγκαίων στοιχείων για την άσκηση της εξουσίας της περί διορισμών.

Οι προσφεύγοντες τονίζουν επί του σημείου αυτού ότι ναι μεν η επιτροπή ad hoc τροποποίησε πέρα ως πέρα την πρώτη της απόφαση της 9ης Μαρτίου 1980 κατόπιν παραγγελίας του γενικού διευθυντή προσωπικού και διοίκησης, προσθέτοντας τα ονόματά τους, με προσθήκη (addendum) της 31ης Ιουλίου 1981, στον πίνακα επιτυχόντων που είχε συνταχτεί το 1980, δεν είχε διευκρινιστεί όμως η έννοια της προσθήκης αυτής. Απόρροια αυτού ήταν ότι, λαμβανομένων υπόψη των περιορισμών του προϋπολογισμού, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή προήγαγε στην κατηγορία Α κατά προτίμηση τους υπαλλήλους που περιλαμβάνονταν στον αρχικό πίνακα και των οποίων οι τομείς αρμοδιότητας είχαν προσδιοριστεί.

Κατά την άποψη των προσφευγόντων, η επιτροπή ad hoc όφειλε να είχε αποφύγει τον κίνδυνο αυτό αφενός μεν αναφέροντας ότι η απόφασή της είχε αναδρομική ισχύ και ότι οι ενδιαφερόμενοι περιλαμβάνονταν συνεπώς στην πρώτη ομάδα υπαλλήλων ικανών προς παραγωγή, αφετέρου δε διευκρινίζοντας ότι λαμβανομένων υπόψη των πανεπιστημιακών τους τίτλων έπρεπε να προαχθούν κατά προτίμηση.

Οι προσφεύγοντες φρονούν ότι η δυσμενής διάκριση την οποία έχουν υποστεί μπορεί

να αρθεί μόνον με ακύρωση των προ-αγωγών που έχουν διενεργηθεί από τις 10 Ιουνίου 1980.

Κατά την *Επιτροπή*, ο τρίτος λόγος πρέπει να απορριφθεί στο μέτρο που αφορά την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, καθόσον σύμφωνα με τους διαδικαστικούς κανόνες δεν έχει καμιά αρμοδιότητα να συντάσσει ούτε κατά συνέπεια να τροποποιεί τον πίνακα επιτυχόντων.

Όσον αφορά τον ίδιο αυτό λόγο που στρέφεται κατά των εργασιών της επιτροπής ad hoc, η Επιτροπή παρατηρεί καταρχάς ότι στο μέτρο που η επιτροπή ad hoc, μετά από τη συνέντευξη που είχε με τους προσφεύγοντες, έκρινε ότι δεν μπορούσε να προσδιορίσει τον τομέα ειδίκευσης του καθενός, δεν είχε στη διάθεσή της κανένα κριτήριο που να της επιτρέπει να κατατάξει τους ενδιαφερομένους στην πρώτη ή τη δεύτερη ομάδα των επιλεγέντων υπαλλήλων ή να τους προτιμήσει στις μελλοντικές προ-αγωγές.

Η Επιτροπή υποστηρίζει, δεύτερον, ότι οι διατάξεις που έχουν εφαρμογή δεν προβλέπουν καμιά κατάταξη των επιλεγέντων υποψηφίων σε περισσότερες ομάδες ή την προτίμηση υποψηφίων κατόχων πανεπιστημιακών πτυχίων και κατά συνέπεια διευκρινιστικά στοιχεία του είδους αυτού δεν είναι δυνατό να δεσμεύουν την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή.

Η Επιτροπή τονίζει, τρίτον, ότι στο μέτρο που το έργο της επιτροπής ad hoc περιορίζεται στη σύνταξη ενός πίνακα επιτυχόντων και όχι στη διενέργεια διορισμών, η επιτροπή αυτή δεν μπορεί να εγγράφει με αναδρομική ισχύ ορισμένους υπαλλήλους στον πίνακα επιτυχόντων. Η Επιτροπή υπογραμμίζει επί του σημείου αυτού ότι το γεγονός ότι τα ονόματα των προσφευγόντων προστέθηκαν με addendum στον αρχικό πίνακα δεν είναι δυνατό να τους προκαλεί ζημία καθόσον η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή έλαβε υπόψη το σύνολο των ονομάτων που είχαν προταθεί, άλλωστε δε ένας από τους υπαλλήλους που

περιλαμβανόταν στην εν λόγω προσθήκη προήχθη στην κατηγορία Α.

Επί του τετάρτου λόγου

Ο τέταρτος λόγος στηρίζεται στο ότι η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δεν ανεκάλεσε όλους τους διορισμούς τους οποίους διενήργησε βάσει των πινάκων που δημοσιεύθηκαν στις Διοικητικές Πληροφορίες αριθ. 281 της 10ης Ιουνίου 1980, παράλειψη η οποία δημιούργησε δυσμενή κατάσταση για τους προσφεύγοντες.

Οι *προσφεύγοντες* υπογραμμίζουν ότι, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του Κανονισμού οι οποίες παρέχουν στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή ευρεία διακριτική ευχέρεια επί του θέματος, δεν επιθυμούν ούτε να επικαλεστούν δικαίωμα για αυτόματη προαγωγή, ούτε να ζητήσουν από το Δικαστήριο να υποκατασταθεί με την κρίση του στην κρίση της Επιτροπής. Αντίθετα οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο να διαπιστώσει κατά πόσο η Επιτροπή τήρησε τους κανόνες που η ίδια έθεσε και οι οποίοι τη δεσμεύουν, σύμφωνα με την αρχή «patere legem quem ipse fecisti».

Επί του σημείου αυτού οι προσφεύγοντες διευκρινίζουν ότι στο μέτρο που η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δεν εξεχώρησε την εξουσία της για διορισμούς αλλά εξεχώρησε τεχνική εργασία που προηγείται της άσκησης της εξουσίας αυτής, η οποία συνίσταται στη σύνταξη ενός πίνακα επιτυχόντων με όλα τα αναγκαία δεδομένα, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή είχε την υποχρέωση να προχωρήσει σε προαγωγές μόνο βάσει στοιχείων ολοκληρωμένων και αναλόγων για όλους τους υποψηφίους.

Η *Επιτροπή* τονίζει εκ νέου ότι η έλλειψη συγκεκριμένων στοιχείων όσον αφορά τους τομείς ειδίκευσης δεν μπορούσε να μειώνει τις πιθανότητες για ενδεχόμενη μετάβαση των προσφευγόντων στην κατηγορία Α, καθόσο η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή λαμβάνει τις αποφάσεις της με γνώμονα ιδίως τις ανάγκες της υπηρεσίας.

Η Επιτροπή φρονεί ότι ο λόγος αυτός στερείται βάσεως στο μέτρο που αφενός μεν διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια επί του θέματος, στην οποία το Δικαστήριο αρνείται πάντοτε να υποκατασταθεί με την δική του κρίση, αφετέρου δε οι προσφεύγοντες δεν μπόρεσαν να αποδείξουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε προφανή πλάνη προτιμώντας αντί γι' αυτούς κάποιον άλλον υποψήφιο που περιλαμβάνεται στον πίνακα επιτυχόντων.

Επικουρικός επί των δικαστικών εξόδων

Οι *προσφεύγοντες* υποστηρίζουν, πρώτον, ότι ναι μεν η Επιτροπή, μετά την άσκηση των προσφυγών στο πλαίσιο των υποθέσεων 80 έως 83/81, υπεχώρησε σε πρώτη φάση, η στάση όμως της καθής τους υποχρέωσε στη συνέχεια να υποβάλουν νέες ενστάσεις και να ασκήσουν νέες προσφυγές. Πρέπει επομένως να αποδοθούν τα δικαστικά έξοδα για τις δύο ομάδες προσφυγών.

Δεύτερον, οι προσφεύγοντες επιστούν την προσοχή του Δικαστηρίου, σε περίπτωση που απορρίψει τα αιτήματά τους, στο γεγονός ότι η Επιτροπή απάντησε στην ένστασή τους της 17ης Δεκεμβρίου 1981

μόλις στις 29 Ιουλίου 1982, δηλαδή μετά την άσκηση της δεύτερης σειράς προσφυγών.

Επί του σημείου αυτού η *Επιτροπή* δεν διατύπωσε καμιά παρατήρηση.

IV — Προφορική διαδικασία

Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους στη δημόσια συνεδρίαση της 30ής Μαΐου 1984.

Κατά τη συνεδρίαση αυτή οι προσφεύγοντες κατέθεσαν δήλωση της επιτροπής προσωπικού, υπό ημερομηνία 22 Μαΐου 1984, από την οποία προκύπτει ότι οι υπάλληλοι που περιλαμβάνονται στον πίνακα επιτυχόντων, ο οποίος δημοσιεύτηκε στις 10 Ιουνίου 1980, δεν έχουν προαχθεί ακόμη στην κατηγορία Α, και ότι οι υπάλληλοι που περιλαμβάνονται στον πίνακα — προσθήκη («addendum»), που δημοσιεύτηκε στις 16 Οκτωβρίου 1981, θα προάγονται διαδοχικά κάθε φορά που η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή θα προβαίνει σε εξωτερική πρόσληψη τεσσάρων υπαλλήλων κατηγορίας Α.

Ο γενικός εισαγγελέας ανέπτυξε τις προτάσεις του στη συνεδρίαση της 5ης Ιουλίου 1984.

Σκεπτικό

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 10 Απριλίου 1981, οι Adam, De Blust, De Windt και Godaert, υπάλληλοι του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου κατηγορίας Β, τοποθετημένοι στο Κοινό Κέντρο Ερευνών της Ispra, άσκησαν προσφυγές με τις οποίες ζητούν την ακύρωση της απόφασης, που κοινοποιήθηκε με έγγραφο της 9ης Ιουνίου 1980 της γενικής διεύθυνσης διοίκησης και προσωπικού, με την οποία η επιτροπή *ad hoc*, επιφορτισμένη να κρίνει την ικανότητα επιστημονικών και τεχνικών υπαλλήλων κατηγορίας Β να ασκήσουν καθήκοντα κατηγορίας Α, αρνήθηκε να περιλάβει τους προσφεύγοντες στον πίνακα επιτυχόντων που προβλέπεται για το σκοπό αυτό.

- 2 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 23 Ιουλίου 1982, οι Adam, De Blust, De Windt και Godaert άσκησαν επίσης προσφυγές με τις οποίες ζητούν:
- την ακύρωση της απόφασης που περιέχεται στο έγγραφο της 24ης Σεπτεμβρίου 1981 με το οποίο η Επιτροπή επικύρωσε την απόφαση που έλαβε η επιτροπή ad hoc, στις 30 Ιουλίου του ίδιου έτους, να περιλάβει τους προσφεύγοντες στον πίνακα επιτυχόντων χωρίς εντούτοις να προσδιορίσει τον τομέα ειδίκευσής τους και χωρίς να τους κατατάξει σε μια από τις ομάδες προτιμήσεως που καταρτίστηκαν για τους άλλους υπαλλήλους που έτυχαν αυτής της αλλαγής κατηγορίας·
 - την ακύρωση όλων των προαγωγών από Β προς Α που διενεργήθηκαν από τις 10 Ιουνίου 1980 για τους υπαλλήλους του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου του Κοινού Κέντρου Ερευνών της Ispra.
- 3 Στις 9 Ιουνίου 1980 η γενική διεύθυνση διοίκησης και προσωπικού ειδοποίησε τους Adam, De Blust, De Windt και Godaert ότι μετά από εξέταση των προσόντων κάθε υποψηφίου, η επιτροπή ad hoc «έκρινε ότι δεν είναι σε θέση να περιλάβει τα ονόματά τους στον πίνακα επιτυχόντων». Η επιτροπή αυτή είχε συσταθεί από τους «Διαδικαστικούς Κανόνες που προηγούνται των αποφάσεων αλλαγής κατηγορίας από Β σε Α για τους υπαλλήλους του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου», στο εξής οι «διαδικαστικοί κανόνες», που θέσπισε η Επιτροπή στις 17 Νοεμβρίου 1978, κατ' εφαρμογή του άρθρου 98, δεύτερη παράγραφος, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων (Διοικητικές Πληροφορίες αριθ. 220, της 20. 12. 1978).
- 4 Μετά από τη σιωπηρή απόρριψη των ενστάσεων που είχαν υποβάλει στις 8 Σεπτεμβρίου 1980 κατά της απόφασης της 9ης Ιουνίου 1980, οι ενδιαφερόμενοι άσκησαν προσφυγές ακυρώσεως που πρωτοκολλήθηκαν υπό τους αριθμούς 80 έως 83/81.
- 5 Με έγγραφο όμως της 17ης Μαρτίου και 28ης Απριλίου 1981, το αρμόδιο για θέματα προσωπικού μέλος της Επιτροπής ανακοίνωσε ότι η περίπτωσή τους, όπως και η περίπτωση άλλων υπαλλήλων που αφορά επίσης το αμφισβητούμενο μέτρο, θα εξεταζόταν εκ νέου από την επιτροπή ad hoc.

- 6 Από το έγγραφο της 24ης Σεπτεμβρίου 1981, που απέστειλε στους προσφεύγοντες ο γενικός διευθυντής προσωπικού και διοίκησης, προκύπτει ότι στη συνεδρίαση της 30ής Ιουλίου του ίδιου έτους η επιτροπή ad hoc έκρινε ότι οι προσφεύγοντες ήταν ικανοί για αλλαγή κατηγορίας, συγχρόνως δε δήλωσε ότι δεν είναι σε θέση να προσδιορίσει τους τομείς ειδίκευσης στους οποίους οι ενδιαφερόμενοι θα μπορούσαν «να ασκήσουν σήμερα επιστημονικά και τεχνικά καθήκοντα κατηγορίας Α στο επίπεδο ειδίκευσης που απαιτούν οι υπηρεσίες της Επιτροπής». Η απόφαση της επιτροπής ad hoc δημοσιεύθηκε με προσθήκη (addendum) στον αρχικό πίνακα επιτυχόντων στις Διοικητικές Πληροφορίες αριθ. 339 της 16ης Οκτωβρίου 1981.
- 7 Στις 17 Δεκεμβρίου 1981 οι ενδιαφερόμενοι υπέβαλαν ένσταση κατά της απόφασης αυτής υποστηρίζοντας αφενός μεν ότι στο μέτρο που η επιτροπή ad hoc τους έκρινε ικανούς για αλλαγή κατηγορίας, η επιτροπή αυτή, άλλως η Επιτροπή, όφειλε να προσδιορίσει τον τομέα ειδίκευσής τους, σύμφωνα με τους «διαδικαστικούς κανόνες», αφετέρου δε ότι η τήρηση της αρχής της ισότητας μεταξύ όλων των υπαλλήλων που έχουν κριθεί ικανοί για αλλαγή κατηγορίας επέβαλε να καθοριστεί η κατάταξή τους σε μια από τις ομάδες προτιμήσεως που αναφέρονται στον αρχικό πίνακα ο οποίος δημοσιεύτηκε τον Ιούνιο 1980. Η Επιτροπή δεν απάντησε επί της ενστάσεως αυτής.
- Επί των προσφυγών 80 έως 83/81 που στρέφονται κατά της απόφασης που περιέχεται στο έγγραφο της 9ης Ιουνίου 1980
- 8 Πρέπει να σημειωθεί ότι μετά την άσκηση των προσφυγών αυτών η προσβαλλόμενη απόφαση ανακλήθηκε, μετά από αίτημα της Επιτροπής, και αντικαταστάθηκε από την απόφαση της επιτροπής ad hoc η οποία ανακοινώθηκε στους προσφεύγοντες στις 24 Σεπτεμβρίου 1981.
- 9 Οι προσφυγές επομένως έχασαν το αντικείμενό τους και παρέλκει πλέον η έκδοση αποφάσεως επ' αυτών.
- 10 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 5, του κανονισμού διαδικασίας, αν η εκδίκαση της υποθέσεως δεν καταλήξει στην έκδοση αποφάσεως, το Δικαστήριο κανονίζει τα έξοδα κατά την κρίση του.
- 11 Επειδή οι προσφυγές ασκήθηκαν λόγω σφαλμάτων της επιτροπής ad hoc, τα οποία ανεγνώρισε και η Επιτροπή, η καθής πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα των προσφυγών 80 έως 83/81.

Επί της προσφυγής 183/82

- 12 Με έγγραφο της 23ης Μαΐου 1984, το οποίο πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 25 Μαΐου 1984, ο De Blust δήλωσε ότι παραιτείται από την προσφυγή αυτή και ζήτησε να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 13 Πρέπει επομένως το Δικαστήριο να διατάξει τη διαγραφή της υπόθεσης 183/82 από το πρωτόκολλο.
- 14 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 4, του κανονισμού διαδικασίας, ο παραιτούμενος διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εκτός αν η παραίτησή του δικαιολογείται από τη στάση του αντιδίκου.
- 15 Ο ενδιαφερόμενος παραιτήθηκε μετά από την προαγωγή του στην κατηγορία Α, την οποία αποφάσισε η Επιτροπή την 1η Ιανουαρίου 1984· η προαγωγή αυτή ικανοποίησε τον προσφεύγοντα και περάτωσε τη διαφορά μεταξύ των διαδίκων.
- 16 Η Επιτροπή, επομένως, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της προσφυγής 183/82.

Επί των προσφυγών 182, 184 και 185/82

Επί των αιτημάτων ακυρώσεως της απόφασης που περιέχεται στο έγγραφο της 24ης Σεπτεμβρίου 1981

- 17 Προς υποστήριξη των αιτημάτων ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες επικαλούνται δυο λόγους οι οποίοι αποβλέπουν στην ουσία να αποδείξουν ότι:
- αφενός μεν η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή και η επιτροπή ad hoc παρέβησαν το άρθρο III, παράγραφος 2, των διαδικαστικών κανόνων, παραλείποντας να καθορίσουν τους τομείς ειδίκευσης στους οποίους οι προσφεύγοντες είχαν κριθεί ικανοί να ασκήσουν καθήκοντα κατηγορίας Α·
 - αφετέρου δε η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή και η επιτροπή ad hoc παρέλειψαν να καθορίσουν την κατάταξή τους σε μια από τις δυο ομάδες προτιμήσεως που αποτελούσαν τον αρχικό πίνακα επιτυχόντων, παραβιάζοντας την αρχή της ίσης μεταχείρισης.

Επί του λόγου περί παραβάσεως των «διαδικαστικών κανόνων»

18 Πρέπει να παρατηρηθεί πρώτον ότι δυνάμει του άρθρου III των «διαδικαστικών κανόνων», η επιτροπή ad hoc της οποίας τα μέλη ορίζονται από την Επιτροπή, εξετάζει τις υποψηφιότητες υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 2, εδάφια α έως δ, της διάταξης αυτής. Η διαδικασία αυτή περιλαμβάνει την εξέταση του φακέλου υποψηφιότητας που συμπληρώνεται ενδεχομένως με συνέντευξη με τον ενδιαφερόμενο, καθώς και την κρίση μιας εργασίας που συντάσσεται επί επιστημονικού ή τεχνικού θέματος το οποίο δίνει η επιτροπή ad hoc για τους υποψηφίους που δεν είναι κάτοχοι πανεπιστημιακού πτυχίου ή πτυχίου άλλης ανώτατης σχολής στον τομέα αυτό. Οι υποψήφιοι κάτοχοι τέτοιου πτυχίου κρίνονται αυτοδικαίως ικανοί για αλλαγή κατηγορίας μετά από εξέταση του πτυχίου και συνέντευξη με την επιτροπή προκειμένου να κρίνει τον τομέα ειδίκευσης.

19 Σύμφωνα με το άρθρο III, παράγραφος 2, εδάφιο ε, των διαδικαστικών κανόνων

«μετά το πέρας των εργασιών της, η επιτροπή υποβάλλει στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή αιτιολογημένη έκθεση μαζί με τον πίνακα των υποψηφίων που έχουν κριθεί ικανοί να ασκήσουν καθήκοντα κατηγορίας Α, προσδιορίζοντας τον τομέα ή τους τομείς ειδίκευσης κάθε υποψηφίου. Οι διορισμοί (θα) αποφασίζονται στη συνέχεια από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή με γνώμονα τις ανάγκες της υπηρεσίας και τις δυνατότητες του προϋπολογισμού».

20 Η Επιτροπή υποστηρίζει κυρίως ότι η επιτροπή ad hoc δεν ήταν σε θέση να προσδιορίσει τον ή τους τομείς ειδίκευσης των ενδιαφερομένων και εν πάση περιπτώσει ο προσδιορισμός αυτός δεν συνιστούσε αναγκαία προϋπόθεση για την απόφαση περί προαγωγής, καθώς ο η απόφαση αυτή λαμβάνεται από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή βάσει άλλων κριτηρίων που αναφέρονται πιο πάνω και, κατά περίπτωση, βάσει του προσωπικού φακέλου των ενδιαφερομένων.

21 Πρέπει να σημειωθεί πρώτον ότι ναι μεν δυνάμει των διατάξεων των «διαδικαστικών κανόνων» η επιτροπή ad hoc διαθέτει την εξουσία να κρίνει σε ποιον τομέα ειδίκευσης πρέπει να κατατάξει κάθε υποψήφιο αλλαγής κατηγορίας, η άσκηση όμως της εξουσίας αυτής πρέπει κατ' ανάγκη να καταλήγει, σύμφωνα με το ίδιο το γράμμα του άρθρου III, παράγραφος 2, εδάφιο ε, των διαδικαστικών κανόνων, στον προσδιορισμό ενός ή περισσοτέρων τομών ειδίκευσης για κάθε

ενδιαφερόμενο. Είναι δέδαιο στην προκειμένη περίπτωση ότι η επιτροπή ad hoc παρέδη τις διατάξεις αυτές.

- 22 Ακολούθως πρέπει να παρατηρηθεί ότι ναι μεν σύμφωνα με πάγια νομολογία μια εσωτερική οδηγία ή ένα μέτρο εσωτερικής φύσης, όπως οι «διαδικαστικοί κανόνες» που θέσπισε η Επιτροπή, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως κανόνας δικαίου τον οποίο οφείλει να τηρεί η διοίκηση σε κάθε περίπτωση, η εσωτερική οδηγία όμως ή το μέτρο εσωτερικής φύσης περιέχουν κανόνα συμπεριφοράς που υποδεικνύει την ακολουθητέα τακτική, από τον οποίο η διοίκηση δεν μπορεί να παρεκκλίνει χωρίς να προσδιορίσει τους λόγους που την οδηγούν στην παρέκκλιση γιατί αλλιώς παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχείρισης.
- 23 Από τη συζήτηση όμως που διεξήχθη ενώπιον του Δικαστηρίου συνάγεται ότι η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να εξηγήσει το λόγο για τον οποίο ήταν αδύνατο να προσδιορίσει τον τομέα ειδίκευσης των ενδιαφερομένων, σε αντίθεση προς την πρακτική που ακολουθήθηκε για τους άλλους υπαλλήλους που είχαν εγγραφεί στον αρχικό πίνακα επιτυχόντων.
- 24 Πρέπει συνεπώς να γίνει δεκτό ότι είναι θάσιμος ο λόγος περί παραβάσεως των «διαδικαστικών κανόνων».

Επί του λόγου περί παραβιάσεως της αρχής της ίσης μεταχείρισης

- 25 Κατά τους προσφεύγοντες, η αρχή της ίσης μεταχείρισης των υπαλλήλων που έχουν κριθεί ικανοί αλλαγής κατηγορίας παραβιάστηκε καθόσο ο αρχικός πίνακας επιτυχόντων, που δημοσιεύτηκε τον Ιούνιο 1980, και ο πίνακας-προσθήκη, αποκαλούμενος addendum, που δημοσιεύτηκε τον Οκτώβριο 1981, δεν καταρτίστηκαν κατά τον ίδιο τρόπο.
- 26 Πράγματι, από τα στοιχεία που περιέχονται στη δικογραφία προκύπτει ότι το σύνολο των υπαλλήλων που περιλαμβάνονται στον αρχικό πίνακα επιτυχόντων κατανεμήθηκε σε δυο ομάδες, αποκαλούμενες πρώτης και δεύτερης προτίμησης, τις οποίες αποτελούσαν αντίστοιχα υπάλληλοι που είχαν καταταγεί κατά αλφαβητική σειρά και κατά σειρά επιτυχίας. Αντίθετα, οι υπάλληλοι που εγγράφηκαν μεταγενέστερα στον πίνακα επιτυχόντων, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονταν οι προσφεύγοντες, τοποθετήθηκαν στην προσθήκη που μνημονεύεται πιο πάνω χωρίς καν να αναφέρεται σε ποια από τις δυο ομάδες του αρχικού πίνακα έπρεπε να ενταθούν.

- 27 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι εφόσον οι εφαρμοστέες διατάξεις δεν προβλέπουν την κατάταξη των επιλεγέντων υποψηφίων σε περισσότερες ομάδες, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δεν δεσμεύεται από τέτοιες κατατάξεις. Η Επιτροπή τονίζει επιπλέον ότι το γεγονός ότι τα ονόματα των προσφευγόντων προστέθηκαν με προσθήκη (addendum) στον αρχικό πίνακα δεν είναι δυνατό να τους προκάλεσε βλάβη, αφού άλλωστε δυο υπάλληλοι που περιλαμβάνονταν στην εν λόγω προσθήκη προήχθησαν στην κατηγορία Α.
- 28 Το Δικαστήριο, χωρίς να προχωρήσει στην εξέταση του ζητήματος κατά πόσο η επιτροπή ad hoc και η Επιτροπή δεσμεύονταν να κατατάξουν τους υποψηφίους σε ομάδες προτίμησης στον αρχικό πίνακα, διαπιστώνει ότι η επιτροπή ad hoc και εν πάση περιπτώσει η Επιτροπή, ήταν υποχρεωμένες να μεριμνούν για την ίση μεταχείριση του συνόλου των υπαλλήλων που είχαν κριθεί ικανοί αλλαγής κατηγορίας.
- 29 Είναι βέβαια ορθό ότι η εγγραφή στον πίνακα επιτυχόντων δεν γεννά αφεαυτής κανένα δικαίωμα για διορισμό στην κατηγορία Α και ότι η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή διαθέτει επί του θέματος αυτού ευρεία διακριτική ευχέρεια για να καθορίσει ποιοι από τους εγγεγραμμένους υποψηφίους θα προαχθούν, η άσκηση όμως της εξουσίας αυτής απαιτεί να τηρείται η εγγύηση της σχολαστικής εξέτασης των προσόντων κάθε υποψηφίου εν όψει συγκρίσιμων πληροφοριακών πηγών και στοιχείων που τίθενται επί ίσης βάσης.
- 30 Από τα έγγραφα που περιέχονται στη δικογραφία προκύπτει ότι δεν είχε διασφαλιστεί εν προκειμένω στους προσφεύγοντες η τήρηση της αρχής αυτής. Η Επιτροπή, παραλείποντας να τους κατατάξει σε μια από τις ομάδες προτίμησης που είχαν καταρτιστεί με το αρχικό έγγραφο, παρεμπόδισε να γίνει σύγκριση των προσόντων τους με τα προσόντα των υποψηφίων που είχαν εγγραφεί στον αρχικό πίνακα τηρώντας την αρχή της ίσης μεταχείρισης. Πρέπει επομένως να γίνει δεκτό ότι είναι βάσιμος ο λόγος περί παραβίασεως της αρχής αυτής.
- 31 Από την εξέταση των δύο λόγων που προβλήθηκαν προς υποστήριξη των αιτημάτων ακυρώσεως της απόφασης που περιέχεται στο έγγραφο της 24ης Σεπτεμβρίου 1981 προκύπτει ότι η απόφαση αυτή πρέπει να ακυρωθεί διότι δεν είχαν προσδιοριστεί ο τομέας ειδίκευσης και η σειρά των προσφευγόντων σε σχέση με την κατάταξη των άλλων υπαλλήλων που περιλαμβάνονταν στον αρχικό πίνακα επιτυχόντων.

Επί των αιτημάτων ακυρώσεως των προαγωγών που διενεργήθηκαν από τη δημοσίευση του αρχικού πίνακα επιτυχόντων στις 10 Ιουνίου 1980 και μετά

- 32 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η δυσμενής διάκριση που έχουν υποστεί μπορεί να παύσει μόνο με ακύρωση του συνόλου των προαγωγών που διενεργήθηκαν από τις 10 Ιουνίου 1980 και μετά.
- 33 Πρέπει να γίνει δεκτό ότι το δικαίωμα των προσφευγόντων προστατεύεται πλήρως αν η Επιτροπή επανεξετάσει την απόφασή της. Επομένως δεν συντρέχει κανένας λόγος να τεθεί υπό αμφισβήτηση το σύνολο των αποφάσεων που έχουν ληφθεί και να ακυρωθούν οι προαγωγές που διενεργήθηκαν κατόπιν των αποφάσεων αυτών.
- 34 Από τα πιο πάνω προκύπτει ότι τα αιτήματα ακυρώσεως του συνόλου των προαγωγών που διενεργήθηκαν από τις 10 Ιουνίου 1980 και μετά πρέπει να απορριφθούν.

Δικαστικά έξοδα

- 35 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή η καθής ηττήθηκε κατά το κύριο μέρος των ισχυρισμών της, πρέπει να καταδικαστεί επίσης στα δικαστικά έξοδα των προσφυγών 182, 184 και 185/82.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεων επί των προσφυγών 80 έως 83/81.
- 2) Η υπόθεση 183/82 διαγράφεται από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

3) Επί των προσφυγών 182, 184 και 185/82:

α) Ακυρώνει την απόφαση που περιέχεται στο έγγραφο της 24ης Σεπτεμβρίου 1981 καθόσον δεν προσδιορίστηκαν στον αρχικό πίνακα επιτυχόντων ο τομέας ειδίκευσης και η ένταξη των προσφευγόντων σε μια από τις ομάδες προτίμησης.

β) Απορρίπτει τις προσφυγές κατά τα λοιπά.

4) Καταδικάζει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Κακούρης

Everling

Galmot

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 9 Οκτωβρίου 1984.

Κατ' εντολή
του γραμματέα

H. A. Rühl

Κύριος υπάλληλος διοικήσεως

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος

K. Κακούρης

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
SIR GORDON SLYNN
ΠΟΥ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΑΝ ΣΤΙΣ 5 ΙΟΥΛΙΟΥ 1984¹

*Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,*

Βάσει του άρθρου 98, δεύτερη παράγραφος, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων, σε ορισμένους υπαλλήλους που κατέχουν στον πυρηνικό τομέα θέση για την οποία απαιτούνται επιστημονικά ή τεχνικά προσόντα δεν εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 45, παράγραφος 2, του Κανονισμού σύμφωνα με την οποία η μετά-

βαση υπαλλήλου σε ανώτερη κατηγορία δύναται να γίνει μόνο μετά από διαγωνισμό. Κατά τον κρίσιμο χρόνο για τις υπό εξέταση υποθέσεις, η Επιτροπή δημοσίευσε στις «Διοικητικές Πληροφορίες» αριθ. 220 της 20ής Δεκεμβρίου 1978 τις «προκαταρκτικές διαδικασίες για τις αποφάσεις περί μετάβασης από την κατηγορία Β στην κατηγορία Α των υπαλλήλων του επιστημονικού και τεχνικού κλάδου» («οι Πληροφορίες»).

1 — Μετάφραση από τα αγγλικά.